

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/140/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7114010842
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Mitterpáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7114010842.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Mitterpákovej a sudcov JUDr. Karola Kučeru a JUDr. Martina Michalanského, v trestnej veci proti obžalovanému T. I. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 5T/35/2014 zo dňa 22. 9. 2014 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 9. februára 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného T. I..

odôvodnenie:

Okresný súd Košice I napadnutým rozsudkom uznal obžalovaného vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť tak, že

v Košiciach v presne nezistenej dobe od mesiaca december 2012 do mesiaca september 2013 v byte na Strakovej ulici č. 2 sa opakovane viackrát vyhrážal svojej matke K. I. a jej priateľovi K. N. tým spôsobom, že ich zabije, poláme, podreže v spánku, vyhodí z domu, podpáli byt, zoženie si zbraň a ak sa dostane do väzenia, obaja pôjdu dolu, pričom v mesiaci júl 2013 počas slovnej hádky s matkou K. I. túto fyzicky napadol tak, že ju chytil pod krkom a škrtil a od ďalšieho konania upustil, až keď ho matka udrela po líci a potom zobral kuchynský nôž a vyhrážal sa, že si sám ublíži, čím sa vyhrážal viackrát, v mesiaci septembri 2013 hodil do matky šiltovku a zasiahol ju do oblasti očí, pričom opakujúce sa slovné útoky, vulgárne nadávky a vyhrážky sú sprevádzané záchvatmi zúrivosti a agresie, pri ktorých udiera a kope do zariadenia bytu a toto stupňujúce sa agresívne správanie vzbudzuje u K. I. a K. N. o život a zdravie, nakoľko za obdobné konanie proti svojej matke K. I. bol v priestupkovom konaní na Obvodnom úrade Košice dňa 26. 9. 2012 pod sp. zn. A/2012/07202 postihnutý za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení noviel.

Súd mu za to uložil podľa § 360 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov nepodmienečne a podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že svoje správanie voči matke a jej priateľovi viackrát oľutoval. Poznamenal, že nesúhlasil s jej vzťahom a žiarlil, nakoľko už matku nemal len pre seba a mal pocit, že sa mu venuje menej ako predtým. Tento jeho pocit vyústil do neprimeraného správania, za ktoré sa veľmi hanbí. Sľúbil, že bude svojej mame pomáhať a už jej viac neublíži.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a vec v tomto rozsahu vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Prokurátor okresnej prokuratúry vo vyjadrení navrhol zamietnuť odvolanie obžalovaného ako nedôvodné. Poukázal na to, že uložený trest je primeraný závažnosti konania obžalovaného, aj tomu, že sa ho dopustil v skúšobnej dobe jeho predchádzajúceho podmiennečného odsúdenia.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu obžalovaný zotrval na dôvodoch svojho odvolania.

Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol zamietnuť odvolanie obžalovaného ako nedôvodné.

Poškodená uviedla, že sa vo veci nič nezmenilo a že to, čo udáva obžalovaný, nie je pravdou.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že okresný súd na hlavnom pojednávaní prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania žalovaného konania a nepochybil, ak vzhľadom na toto vyhlásenie vykonal dokazovanie len v súvislosti s výrokom o treste v zmysle § 257 ods. 8 Tr. por. Pri ukladaní trestu okresný súd vychádzal z registra trestov, z ktorého zistil, že obžalovaný má dva záznamy. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Košice II sp. zn. OT/74/2013 zo dňa 15. 4. 2013 pre prečin podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok a 6 mesiacov, do 15. 10. 2014. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný sa dopustil predmetného skutku v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, uložil mu nepodmiennečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Vychádzal pritom z § 38 ods. 2 Tr. zák., nakoľko obžalovaný už bol za trestný čin predtým odsúdený, priznal sa k spáchaniu trestného činu a svoj čin oľutoval. Skonštatoval pritom, že nepodmiennečný trest odňatia slobody je nielen nevyhnutný, ale aj potrebný na dosiahnutie účelu trestu.

Krajský súd sa po dôkladnom preštudovaní spisového materiálu s týmto záverom okresného súdu stotožnil a k odvolaniu obžalovaného uvádza nasledovné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkový a právny záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Krajský súd neuveril tvrdeniam obžalovaného, že na jeho nápravu bude postačovať miernejší trest odňatia slobody, prípadne alternatívny trest, nakoľko od rozhodnutia okresného súdu do verejného zasadnutia krajského súdu sa napriek hrozbe odňatia slobody jeho správanie vôbec nezmenilo, čo potvrdila krajskému súdu jeho matka. Obžalovaný už dostal niekoľko šancí preukázať, že jeho správanie bolo len ojedinelým dôsledkom jeho impulzívnej povahy a žiarlivosti, ktorú podľa vlastných slov k matke pociťoval, avšak vzhľadom k tomu, že sa neprimeraného správania dopúšťal opakovane a toto nezmenil ani v priebehu súdneho konania, kde mu už hrozil nepodmiennečný trest odňatia slobody, aj krajský súd dospel k záveru, že na nápravu obžalovaného je nevyhnutné pristúpiť k odňatiu jeho slobody, pretože inak by nebolo možno zabrániť páchaniu ďalšej trestnej činnosti. Krajský súd dospel k záveru, že len takáto forma výkonu trestu splní pre obžalovaného a pre spoločnosť svoj účel a prispeje tak k účinnejšej náprave obžalovaného ako akýkoľvek iný trest, ktorý by v danej veci prichádzal do úvahy.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.